

1) KDO S KRISTEM NESHROMAŽDUJE, ROZPTYLUJE

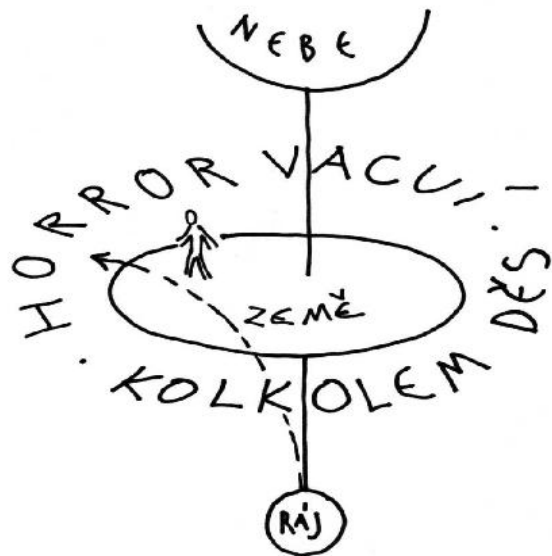
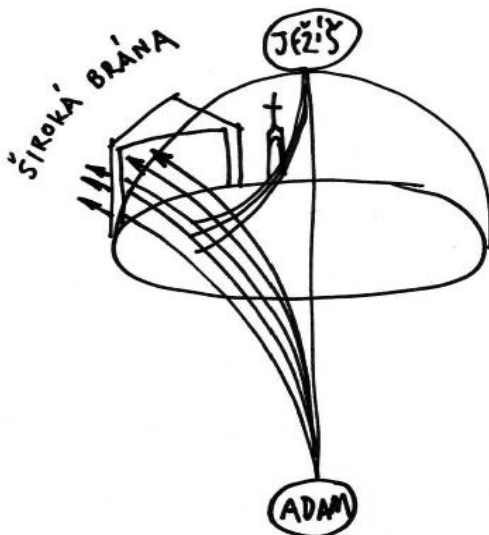
5) BRÁNA

„Vejděte těsnou branou, prostorná je brána a široká cesta, která vede do záhuby, a mnoho je těch, kdo tudy vcházejí.“
(Matouš 7,13)

Proč Ježíš řekl toto podobenství, proč by pohodlná široká cesta měla být cestou zkázy, to opět velmi dobře dokresluje schema: **Kdo s Kristem neshromažďuje, rozptyluje.**

Široká brána je cestou **rozptylu**. Dovedeme-li tento prostorový vztah do extrémní polohy, je širokou cestou celý horizont 360° kolem dokola a úzkou cestou jediný bod v zenitu. Součástí široké cesty je tedy jakékoli lidské usilování bez obratu k Bohu.

Tento obrat nevede zpět do minulosti, do ztraceného ráje, ale skrze Kristův kříž do Nebeského království.

Každé lidské usilování je pomíjivé.

„**Neboť všichni lidé jako tráva a všechna jejich sláva jako květ trávy. Uschne tráva, květ uvadne, ale slovo Hospodinovo zůstává na věky.**“
(1Pt 1,24)

Petr, který napsal tento výrok, jej sám považuje v dalším verši za slovo evangelia, tedy za informaci důležitou pro naše spasení.

To je to slovo, které vám bylo zvěstováno v evangeliu. (1.Pt 1,25)

Protože lidská duše je **věčná**, ale veškeré lidské usilování a to i to dobré, je **pomíjivé**, neměli bychom to dávat dohromady. Můžeme, ba dokonce máme dělat dobré věci, podle svého svědomí, i když jsou pomíjivé, ale nesmíme v nich mít svůj poklad. Ježíš k tomu říká:

„**Neboť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce.**“ (Lukáš 12,34)

Náš poklad je to, o co usilujeme, za čím jdeme a v co doufáme, to co máme ve svém srdci. Tento Kristův výrok se týká také naší posmrtné cesty. Je třeba zvážit, k čemu přiložím **ted** své srdce, protože tam (nebo s tím) budu **potom** trávit svou věčnost. Kdo má ve svém srdci jen pomíjivé věci, sám skončí v prázdnotě.